

Promemoria med kompletterande beredningsunderlag till betänkandet En ny kameraövervakningslag (SOU 2009:87)

Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten har granskat förslagen i promemorian främst utifrån sin uppgift att ur ett rättssäkerhets- och integritetsskyddsperspektiv utöva tillsyn av viss brottsbekämpande verksamhet som på grund av sekretess är undandragen allmän insyn. Myndigheten har också granskat förslagen såvitt de rör offentlighet och sekretess.

Myndigheten anser, i likhet med vad som anförs i promemorian, att det finns ett starkt integritetsskyddsintresse när det gäller kameraövervakningsmaterial men ställer sig ändå tveksam till förslaget att sekretess med omvänt skaderekvisit ska gälla för uppgifter om enskilda personliga förhållanden som fångas upp av övervakningskameror.

I promemorian hänvisas särskilt till en omständighet som skulle motivera ett förstärkt sekretesskydd för sådana uppgifter, nämligen att uppgifterna gör det möjligt att kartlägga enskildas rörelsemönster. Ytterligare, och kanske ett viktigare skäl enligt myndigheten, skulle kunna vara om tillgången till uppgifterna innebär en risk för att de får spridning på nätet. Observera dock att sistnämnda risk beror på hur man ser på det s.k. utskriftsundantaget i 2 kap. 13 § tryckfrihetsförordningen och myndigheternas skyldighet att lämna ut rörliga bildupptagningar i elektronisk form (se i denna fråga bl.a. SOU 2010:14 s. 402).

Det finns dock omständigheter som talar för det nuvarande raka skaderekvisitet. Bland annat har allmänhetens intresse av insyn i den praktiska användningen av allmän kameraövervakning inte beaktats tillräckligt. Möjligheten till optisk övervakning av människor uppfattas av många som känsligt från integritetssynpunkt. En möjlighet till insyn i vad övervakningen i praktiken innebär genom tillgång till inspelningar ger allmänheten en möjlighet att bedöma om en övervakningsåtgärd är eller har varit

proportionerlig. Det finns mot denna bakgrund ett insynsintresse i sådant material.

En effekt av förslaget som inte är belyst är hur det går med sekretessen för kameraövervakningsmaterial som ges in till domstol för att användas som bevisning i mål om ansvar för brott. Som sägs i promemorian kommer 32 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) med sitt föreslagna omvända skaderekvisit att gälla hos domstolen. Den fråga som då inställer sig är hur domstolen kommer att tillämpa reglerna om förhandlingssekretess i 5 kap. 1 § rättegångsbalken när övervakningsmaterialet ska läggas fram vid en förhandling. Det är inte acceptabel utveckling om domstolarna till följd av det omvända skaderekvisitet i 32 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen kommer att göra den bedömningen att det är av synnerlig vikt att uppgifterna inte röjs och beslutar att förhandlingen i den del som rör uppgiften ska hållas inom stängda dörrar.

Nämnden anser sammanfattningsvis att även om aktuella uppgifter kan vara känsliga från integritetssynpunkt så finns det inte tillräckliga skäl för att införa ett omvänt skaderekvisit i 32 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen.

Nämnden har i övrigt inget att erinra mot promemorians förslag.

Detta yttrande har beslutats av nämnden. I beslutet har ledamöterna Sigurd Heuman, ordförande, Susanne Nylund, Susanne Eberstein, Ulf Grape, Leif Hallberg, Berit Jóhannesson, Erik Myrin och Stefan Tornberg deltagit. Föredragande har varit chefsjuristen Charlotta Tanner.

Sigurd Heuman

Charlotta Tanner